

Capitală care m-au gonit din liceu, ceea ce m-a determinat să-mi iau bacalaureatul într-un liceu din provincie, ocrotit de sora soției mele, Angela, care ținea acolo o pensiune pentru liceeni” (Apud Nicolae A. Andrei, *Memoria inimii*, vol. I, Craiova, Editura Alma, 2006, p. 345).

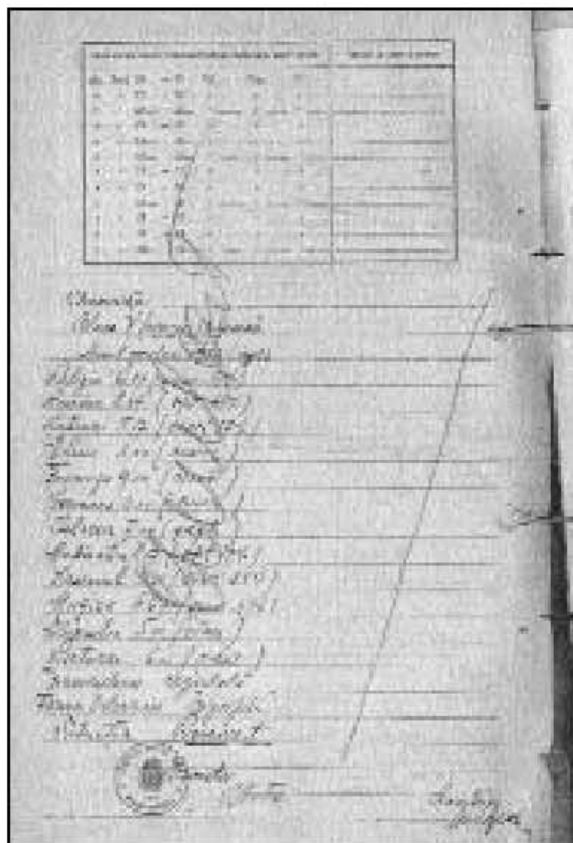
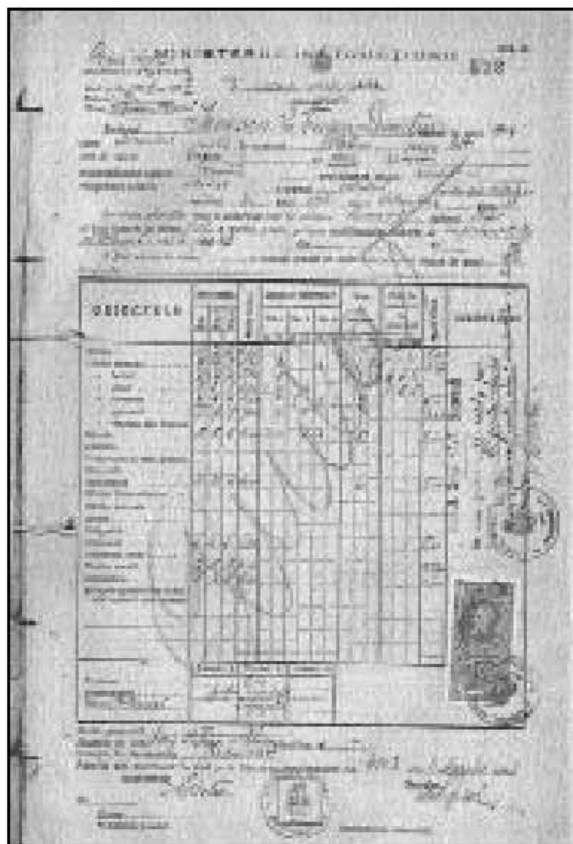
Filiala craioveană a Arhivelor Naționale păstrează dovada absolvirii bacalaureatului la Liceul „Carol I” din Craiova. (Arhivele Naționale, filiala Craiova, Fond Liceul „Carol I”, dos. 5/1928, f. 574-576).

Primul document este o cerere olografă a elevului E. Ionescu din 6 noiembrie 1928, prin care solicită eliberarea diplomei sale de bacalaureat. Pe aceeași cerere este semnătură sa, care confirmă primirea Diplomei nr. 15.516/1064-302.

Al doilea document este chitanța de achitare a taxei de 100 lei pentru eliberarea diplomei sale.

Al treilea document prezintă o importanță mai mare. Este vorba despre o copie după Matricula școlară a Liceului «Sf. Sava» din București din anul școlar 1926-1927 a școlarului „Ionescu E. Eugen-Dumitru”, născut la 13 noiembrie 1909, la Slatina, fiul avocatului român, de religie ortodoxă, Eugen Ionescu, și a mamei sale (al cărei nume nu e menționat) de religie ortodoxă, ca și fiul lor, înscris în clasa a VI-a clasică. Din foaia matricolă reiese că școlarul avea probleme la istorie (media 5), matematică (media 5) desen (media 5), gimnastică (media 5), religie (media 5,33) muzicala vocală (media 5,67), strălucind la limba franceză (media 9), limba română (media 8,17), limba germană (media 7). Limbile latină și elenă pesemne că nu i-au plăcut de vreme ce a rămas corigent, a promovat însă în septembrie.

În anul școlar anterior, clasa a V-a clasică, anul școlar 1925/1926, situația sa școlară este ușor modificată. La limbile franceză și română obține medii mari (9, respectiv 8,67), la germană coboară media 5, ca și la gimnastică și elenă. Purtarea este doar de nota 6, frecventarea cursurilor este regulată, iar forma exterioară este îngrijită. În concluzie, elevul este promovat.

Dar, în foaia matricolă a clasei următoare, a VI-a clasică, directorul Liceului „St. Sava” din București, G. Botea, și secretarul Ion Popescu, fac o mențiune în care specifică că în anul școlar 1927/1928 a fost înscris în clasa a VII-a clasică, dar a fost „eliminat pentru absențe nemotivate la 27 martie 1928.

Este motivul pentru care școlarul Ionescu E. Eugen-Dumitru își trece bacalaureatul la renumitul liceu craiovean, îmbogățind galeria marilor personalități de talie mondială, absolvenți ai acestui prestigios lăcaș de învățătură (N. Titulescu, G. V. G. Caraculianu-

nescu, Nicolae Vasilescu-Carpen, Gh. Țițeica, Nicolae Coculescu, Simion Stoilow,

Grigore Gabrielescu, Ludovic Mrazec, Al. Macedonski etc.). Absolvă, deci, liceul la Craiova, acolo unde, de fapt, a și debutat editorial cu placheta de versuri *Elegii pentru ființe mici*, în 1931. „Nu-i un elev strălucit, notează Eugen Simion (*op. cit.*, p. 201), oricum, este mai degrabă în coada clasei și genialitatea de care se suspectează este, deocamdată, neîntemeiată... Există, totuși, semne că adolescentul corigent la elenă și latină are, totuși, o vocație intelectuală autentică într-un domeniu care nu se predă în școală: literatura eseistică”.

În domeniul său de pleacă a învățării și în cazul lui Constantin Brâncuși, Craiova reprezintă o mică, dar onorantă haltă.